



## Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 31. maja 2018\*

„Predhodno odločanje – Kontrola gotovine ob vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje – Uredba (ES) št. 1889/2005 – Področje uporabe – Člen 63 PDEU – Prosti pretok kapitala – Državljan tretje države, ki prenaša večji neprijavljen znesek gotovine v svoji prtljagi – Obveznost prijave, vezana na izstop tega zneska iz španskega ozemlja – Sankcije – Sorazmernost“

V zadevi C-190/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Madrid (višje sodišče v Madridu, Španija) z odločbo z dne 5. aprila 2017, ki je na Sodišče prispela 12. aprila 2017, v postopku

**Lu Zheng**

proti

**Ministerio de Economía y Competitividad,**

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, C. G. Fernlund (poročevalec), A. Arabadjiev, S. Rodin in E. Regan, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za špansko vlado A. Gavela Llopis, agentka,
- za belgijsko vlado P. Cottin in M. Jacobs, agenta,
- za grško vlado K. Boskovits, E. Zisi in A. Dimitrakopoulou, agenti,
- za Evropsko komisijo P. Arenas in M. Wasmeier, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

\* Jezik postopka: španščina.

izreka naslednjo

### Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 9(1) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005 z dne 26. oktobra 2005 o kontroli gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje (UL 2005, L 309, str. 9).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med L. Zhengom in Ministerio de Economía y Competitividad (ministrstvo za gospodarstvo in konkurenčnost, Španija) glede globe, ki je bila L. Zhengu naložena zaradi neizpolnitve obveznosti prijave nekaterih zneskov gotovine, ki jo je prenašal, ob izstopu iz španskega ozemlja.

### Pravni okvir

#### *Pravo Unije*

- 3 V uvodnih izjavah 2 in 3 Uredbe št. 1889/2005 je navedeno:
  - „(2) Vnos premoženjskih koristi, ki izvirajo iz kaznivih dejanj, v finančni sistem in investiranje takih premoženjskih koristi, potem ko so bile te koristi podvržene pranju denarja, škodujejo zdravemu in trajnostnemu gospodarskemu razvoju. Zato je bil z Direktivo Sveta 91/308/EGS z dne 10. junija 1991 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 153)] uveden mehanizem Skupnosti za preprečevanje pranja denarja, s pomočjo katerega se spremljajo transakcije v kreditnih in finančnih ustanovah ter v določenih poklicih. Ker obstaja nevarnost, da bi uporaba tega mehanizma povzročila povečanje prenosov gotovine za nezakonite namene, je treba Direktivo 91/308/EGS dopolniti s sistemom za kontrolo prenosov gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje.
  - (3) Trenutno takšne sisteme kontrole uporablja samo nekaj držav članic v skladu z nacionalno zakonodajo. Razlike v zakonodajah škodujejo pravilnemu delovanju notranjega trga. Za zagotovitev enakovredne ravni kontrole prenosov gotovine preko meja Skupnosti bi bilo treba temeljne elemente uskladiti na ravni Skupnosti. Ta uskladitev pa ne bi smela vplivati na možnost držav članic, da v skladu z obstoječimi določbami Pogodbe uporabljajo nacionalne kontrole prenosov gotovine znotraj Skupnosti.“
- 4 Člen 1 te uredbe določa:
  - „1. Ta uredba dopolnjuje določbe Direktive [91/308] v zvezi s transakcijami v finančnih in kreditnih ustanovah ter določenih poklicih z določitvijo usklajenih pravil o kontroli gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje s strani pristojnih organov.
  2. Ta uredba ne posega v nacionalne ukrepe za kontrolo prenosov gotovine znotraj Skupnosti, kadar so ti ukrepi sprejeti v skladu s členom [65 PDEU].“
- 5 Člen 3(1) navedene uredbe določa:

„Vsaka fizična oseba, ki vstopa v Skupnost ali iz nje izstopa in nosi gotovino v vrednosti 10.000 EUR ali več, mora v skladu s to uredbo to gotovino prijaviti pristojnim organom države članice, skozi katero vstopa v Skupnost ali iz nje izstopa. Obveznost prijave ni izpolnjena, če se predložijo napačni ali nepopolni podatki.“

6 Člen 9(1) te uredbe določa:

„Vsaka država članica uvede kazni, ki se uporabijo v primeru neizpolnjevanja obveznosti prijave iz člena 3. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.“

### **Špansko pravo**

7 Iz določb člena 2(1)(v) v povezavi s členom 34 Ley 10/2010 de prevención del blanqueo de capitales y de la financiación del terrorismo (zakon 10/2010 o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma) z dne 28. aprila 2010 (BOE št. 103 z dne 29. aprila 2010) je razvidno, da morajo fizične osebe, ki vstopajo na nacionalno ozemlje ali iz njega izstopajo s plačilnimi sredstvi v višini 10.000 EUR ali več, predložiti predhodno prijavo, ki vsebuje natančne informacije o prinosniku, lastniku, prejemniku, znesku, naravi, izvoru, predvideni uporabi, poti prevoza in prevoznih sredstvih za ta plačilna sredstva.

8 Člen 35(2) tega zakona določa, da lahko pooblaščen cariniki ali policisti v primeru opustitve prijave, če je prijava obvezna, ali lažnosti prijavljenih podatkov, če se jo lahko oceni za posebej upoštevno, zasežejo vsa odkrita plačilna sredstva, razen minimuma za preživetje.

9 V skladu s členom 52(3)(a) zakona 10/2010 kršitev navedene obveznosti prijave pomeni hud prekršek, ki se v skladu s členom 57(3) tega zakona sankcionira z globo najmanj 600 EUR, pri čemer je najvišji znesek globe lahko dvakratnik neprijavljenega zneska gotovine.

10 Člen 59(3) navedenega zakona določa:

„Pri odmeri sankcije zaradi kršitve obveznosti prijave iz člena 34 se za oteževalne štejejo te okoliščine:

- (a) visok prenašani znesek, pri čemer se v vsakem primeru za takega šteje znesek dvakratnika praga za prijavo ali višji znesek;
- (b) neobstoj dokaza o zakonitem izvoru plačilnih sredstev;
- (c) neskladje med dejavnostjo, ki jo opravlja zadevna oseba, in prenašanim zneskom;
- (d) okoliščina, da so plačilna sredstva na kraju ali v položaju, ki kaže na jasen namen njihovega prikritja;
- (e) dokončne upravne sankcije zaradi neizpolnitve obveznosti prijave, ki so bile zadevni osebi izrečene v zadnjih petih letih.“

### **Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje**

11 L. Zheng, kitajski državljan, je 10. avgusta 2014 na letališču na Gran Canarii (Španija) oddal prtljago za let z namembnim krajem Hongkong (Kitajska) s postankom v Madridu (Španija) in Amsterdamu (Nizozemska).

12 Ob kontroli na letališču Madrid-Barajas je bilo ugotovljeno, da ima L. Zheng v oddani prtljagi 92.900 EUR gotovine, ki je ni prijavil v nasprotju z obveznostjo iz člena 34 zakona 10/2010.

13 Ta znesek je bil zasežen, razen 1000 EUR, ki ustreza minimumu za preživetje v skladu s členom 35(2) tega zakona.

- 14 Secretario General del Tesoro y Política Financiera (generalni sekretar za proračun in finančno politiko, Španija) v okviru ministrstva za gospodarstvo in konkurenčnost je 15. aprila 2015 L. Zhengu naložil upravno globo v znesku 91.900 EUR, potem ko je navedel več obteževalnih okoliščin, in sicer višino neprijavljenega zneska, neobstoj dokaza o zakonitem izvoru gotovine, neskladnost izjav zadevne osebe v zvezi z njeno poklicno dejavnostjo in to, da je bila gotovina na kraju, ki je kazal na jasen namen njenega prikritja.
- 15 L. Zheng je pri predložitvenem sodišču vložil tožbo zoper odločbo, s katero mu je bila naložena globa, s katero je predlagal, naj se bodisi ta odločba odpravi bodisi naj se mu naloži minimalna sankcija oziroma sankcija, ki je sorazmerna storjeni kršitvi. V zvezi s tem zatrjuje kršitev načela sorazmernosti.
- 16 Predložitveno sodišče v bistvu meni, da čeprav je gotovina iz postopka v glavni stvari ostala na ozemlju Evropske unije, je za L. Zhenga veljala obveznost prijave iz člena 3(1) Uredbe št. 1889/2005, glede na to, da zadevna oseba pred prihodom na kitajsko ozemlje ni mogla dostopiti do gotovine, ki je bila v prtljagi, oddani na letališču na Gran Canarii.
- 17 Glede na razlago, ki jo je Sodišče v sodbi z dne 16. julija 2015, Chmielewski (C-255/14, EU:C:2015:475) podalo glede člena 9(1) te uredbe, ima predložitveno sodišče dvome o obsegu te določbe in o tem, ali so nekatere določbe iz nacionalne zakonodaje, s katero se sankcionira neizpolnitev obveznosti prijave prenosa gotovine, skladne s to določbo.
- 18 V teh okoliščinah je Tribunal Superior de Justicia de Madrid (višje sodišče v Madridu, Španija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba člen 9(1) Uredbe [št. 1889/2005] razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki dovoljuje, da se za sankcioniranje neizpolnitve obveznosti prijave iz člena 3 te uredbe izreče sankcija globe do dvakratnika vrednosti zadevnih plačilnih sredstev?
  2. Ali je treba člen 9(1) Uredbe [št. 1889/2005] razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki kot obteževalne okoliščine pri neizpolnitvi obveznosti prijave določa neobstoj dokaza zakonitega izvora plačilnih sredstev ter neskladje med dejavnostjo, ki jo opravlja zadevna oseba, in [prenašanim zneskom]?
  3. Če je odgovor na prejšnji vprašanji pritrdilen: ali je treba člen 9(1) Uredbe [št. 1889/2005] razlagati tako, da je zahteva po sorazmernosti naložene denarne kazni izpolnjena, če ta, ne glede na prenašani znesek, znaša do 25 % neprijavljene gotovine?“

## Vprašanja za predhodno odločanje

### *Dopustnost prvega vprašanja*

- 19 Španska vlada izpodbija dopustnost prvega vprašanja, ker naj bi bila globa iz postopka v glavni stvari nižja od neprijavljenega zneska gotovine in torej daleč od dvakratnika tega zneska. Odgovor na to vprašanje naj torej ne bi bil potreben za rešitev spora o glavni stvari.
- 20 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je nacionalno sodišče, ki odloča v sporu in ki mora prevzeti odgovornost za bodočo sodno odločbo, edino, ki glede na posebnosti zadeve lahko presodi o potrebi predloga za sprejetje predhodne odločbe, da bi lahko izdal svojo sodbo, in o ustreznosti vprašanj, ki jih zastavi Sodišču. Zato je Sodišče načeloma zavezano odločiti, če se predložena vprašanja nanašajo na razlago ali veljavnost pravila prava Unije (sodba z dne 16. junija 2015, Gauweiler in drugi, C-62/14, EU:C:2015:400, točka 24).

- 21 Iz tega sledi, da za vprašanja, ki se nanašajo na pravo Unije, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko zavrne odgovor na vprašanje za predhodno odločanje le, če je očitno, da zahtevana razlaga ali zahtevana presoja veljavnosti pravila prava Unije ni v nikakršni zvezi z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih okoliščin, ki jih potrebuje, da bi lahko na postavljena vprašanja dalo koristne odgovore (sodba z dne 16. junija 2015, Gauweiler in drugi, C-62/14, EU:C:2015:400, točka 25).
- 22 V obravnavani zadevi španska vlada ne oporeka temu, da zadevna španska zakonodaja dopušča naložitev globe, ki lahko znaša največ dvakratnik neprijavljenega zneska gotovine. Kot je namreč razvidno iz točke 9 te sodbe, člen 57(3) zakona 10/2010 določa, da se vsaka kršitev obveznosti prijave, kot je ta iz postopka v glavni stvari, sankcionira z globo najmanj 600 EUR, pri čemer je najvišji znesek globe lahko dvakratnik neprijavljenega zneska gotovine.
- 23 Res je sicer, da globa iz postopka v glavni stvari ne dosega najvišjega zneska, dovoljenega s to zakonodajo, vendar je bil znesek te globe naložen na podlagi navedene zakonodaje, ob upoštevanju najvišjega določenega zneska.
- 24 Tako ni očitno, da bi bila predložena vprašanja hipotetična oziroma da ne bi bila povezana z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari.
- 25 Glede na to je treba to vprašanje razglasiti za dopustno.

### ***Prvo in drugo vprašanje***

#### *Uvodne ugotovitve*

- 26 Prvo in drugo vprašanje, ki ju je treba obravnavati skupaj, se nanašata na razlago člena 9(1) Uredbe št. 1889/2005, natančneje pa na vprašanje, ali ta določba nasprotuje ureditvi države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da se neizpolnitev obveznosti prijave večjih zneskov gotovine ob vstopu na ozemlje države članice ali ob izstopu iz njega sankcionira z globo, ki se izračuna ob upoštevanju nekaterih obteževalnih okoliščin in lahko znaša do dvakratnika neprijavljenega zneska.
- 27 Najprej je treba opozoriti, da mora Sodišče glede na ustaljeno sodno prakso v okviru postopka sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem iz člena 267 PDEU nacionalnemu sodišču podati koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča. Ob upoštevanju tega lahko Sodišče po potrebi preoblikuje vprašanja, ki so mu bila predložena. Poleg tega lahko Sodišče upošteva določbe prava Unije, na katere se nacionalno sodišče v vprašanih ni sklicevalo (sodba z dne 13. oktobra 2016, M. in S., C-303/15, EU:C:2016:771, točka 16 in navedena sodna praksa).
- 28 V zvezi s tem je treba navesti, da predložitveno sodišče izhaja iz predpostavke, da je treba za prenos gotovine iz postopka v glavni stvari šteti, da gre za izstop iz Unije, saj L. Zheng do prihoda na Kitajsko ni mogel dostopiti do denarja v svojem kovčku, ki ga je oddal na letališču na Gran Canarii.
- 29 V tem okviru je treba opozoriti, da obveznost prijave iz člena 3(1) Uredbe št. 1889/2005 velja samo za fizične osebe, ki vstopajo v Unijo ali iz nje izstopajo in nosijo gotovino v vrednosti 10.000 EUR ali več. Poleg tega je iz te določbe razvidno, da mora zadevna oseba prijavo iz te določbe opraviti pri pristojnih organih države članice, skozi katero vstopa v Unijo ali iz nje izstopa.

- 30 Čeprav v navedeni uredbi pojem „fizična oseba, ki vstopa v [Unijo] ali iz nje izstopa“ ni opredeljen, je Sodišče že ugotovilo, da ta pojem ni dvoumen in ga je treba razumeti v običajnem pomenu, in sicer, da se nanaša na premik fizične osebe iz kraja, ki ni na ozemlju Unije, v kraj, ki je na tem ozemlju, ali pa iz tega kraja v kraj, ki ni na navedenem ozemlju (sodba z dne 4. maja 2017, El Dakkak in Intercontinental, C-17/16, EU:C:2017:341, točke od 19 do 21).
- 31 Iz tega izhaja, da je treba člen 3(1) Uredbe št. 1889/2005 razlagati tako, da mora vsaka fizična oseba, ki tako kot L. Zheng fizično izstopa iz Unije in nosi gotovino v vrednosti 10.000 EUR ali več, to gotovino prijaviti pristojnim organom države članice, skozi katero ta oseba fizično izstopa iz Unije.
- 32 Ker v obravnavani zadevi iz predložitvene odločbe izhaja, da bi moral L. Zheng iz ozemlja Unije izstopiti prek letališča v Amsterdamu, bi moral v skladu z navedeno uredbo gotovino iz postopka v glavni stvari prijaviti pristojnim nizozemskim organom, ne pa španskim.
- 33 Vendar je treba ugotoviti, da Uredba št. 1889/2005 načeloma ne nasprotuje temu, da se z ureditvijo države članice naložijo obveznosti prijave, ki niso določene s to uredbo.
- 34 Iz uvodne izjave 3 in člena 1(2) te uredbe namreč izhaja, da ta uredba ne vpliva na možnost držav članic, da v skladu z določbami Pogodbe DEU, zlasti s členom 65 te pogodbe, uporabljajo nacionalne kontrole prenosov gotovine znotraj Unije.
- 35 Zato je treba šteti, da predložitveno sodišče s prvim in drugim vprašanjem sprašuje, ali je treba člena 63 in 65 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da se neizpolnitev obveznosti prijave večjih zneskov gotovine ob vstopu na ozemlje te države članice ali ob izstopu iz njega sankcionira z globo, ki se izračuna ob upoštevanju nekaterih obteževalnih okoliščin in lahko znaša do dvakratnika neprijavljenega zneska.

#### *Prosti pretok kapitala*

- 36 Člen 65(1)(b) PDEU določa, da člen 63 PDEU – ki v skladu z ustaljeno sodno prakso na splošno prepoveduje ovire za pretok kapitala med državami članicami (sodba z dne 6. marca 2018, SEGRO in Horváth, C-52/16 in C-113/16, EU:C:2018:157, točka 61 in navedena sodna praksa) – ne posega v pravico držav članic, da med drugim določijo postopke za prijavo prenosa kapitala za namene upravnih ali statističnih informacij ali sprejmejo ukrepe, ki so upravičeni zaradi javnega reda ali javne varnosti.
- 37 Zato so lahko nacionalni ukrepi, ki omejujejo prosti pretok kapitala, utemeljeni z razlogi iz člena 65 PDEU, če se z njimi spoštuje načelo sorazmernosti, kar zahteva, da so primerni za uresničitev legitimnega zelenega cilja in ne presegajo tega, kar je nujno za njegovo uresničitev (glej v tem smislu sodbo z dne 6. marca 2018, SEGRO in Horvát, C-52/16 in C-113/16, EU:C:2018:157, točki 76 in 77 ter navedena sodna praksa).
- 38 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je Sodišče že presodilo, da je boj proti pranju denarja, ki se navezuje na cilj zaščite javnega reda, legitimen cilj, ki lahko upraviči oviranje temeljnih svoboščin, ki so določene v Pogodbi (sodba z dne 25. aprila 2013, Jyske Bank Gibraltar, C-212/11, EU:C:2013:270, točka 64 in navedena sodna praksa).
- 39 Poleg tega, kar natančneje zadeva obveznost prijave iz postopka v glavni stvari je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da prosti pretok kapitala, uveden s Pogodbama, ne nasprotuje temu, da je izvoz bankovcev pogojen s predhodno prijavo (glej v tem smislu sodbi z dne 23. februarja 1995, Bordessa in drugi, C-358/93 in C-416/93, EU:C:1995:54, točka 31, in z dne 14. decembra 1995, Sanz de Lera in drugi, C-163/94, C-165/94 in C-250/94, EU:C:1995:451, točka 10).

- 40 Vendar morajo države članice načelo sorazmernosti spoštovati ne samo pri določitvi elementov kršitve, temveč tudi pri določitvi pravil o določanju višine glob in pri presoji elementov, ki se lahko upoštevajo pri določitvi globe (glej v tem smislu sodbo z dne 9. februarja 2012, Urbán, C-210/10, EU:C:2012:64, točki 53 in 54).
- 41 Natančneje, upravni ali represivni ukrepi, ki jih dovoljuje nacionalna zakonodaja, ne smejo presegati tega, kar je primerno in potrebno za uresničitev ciljev, ki jim legitimno sledi ta zakonodaja (glej po analogiji sodbo z dne 16. julija 2015, Chmielewski, C-255/14, EU:C:2015:475, točka 22).
- 42 V tem okviru mora strogost sankcij ustrezati teži kršitev, ki se s temi sankcijami sankcionirajo (glej po analogiji sodbo z dne 16. julija 2015, Chmielewski, C-255/14, EU:C:2015:475, točka 23).
- 43 V zvezi s tem je treba spomniti, da je Sodišče razsodilo, da čeprav imajo države članice na podlagi člena 9(1) Uredbe št. 1889/2005 polje proste presoje glede izbire kazni, ki jih bodo sprejele za zagotavljanje spoštovanja obveznosti prijave iz člena 3 iste uredbe, globa, ki je zagrožena za kršitev te obveznosti in ki ustreza 60 % zneska neprijavljene gotovine, kadar je ta znesek višji od 50.000 EUR, ob upoštevanju narave zadevne kršitve očitno ni sorazmerna. Sodišče je namreč presodilo, da ta globa presega to, kar je potrebno za zagotavljanje spoštovanja navedene obveznosti in zagotavljanje uresničitve ciljev te uredbe, saj sankcija, določena v tem členu 9, ni namenjena sankcioniranju morebitnih goljufij ali nezakonitih dejavnosti, ampak le sankcioniranju kršitve navedene obveznosti (sodba z dne 16. julija 2015, Chmielewski, C-255/14, EU:C:2015:475, točke od 29 do 31).
- 44 V obravnavani zadevi pa je treba ugotoviti, da tako kot člen 9 Uredbe št. 1889/2005 člen 57(3) zakona 10/2010 ni namenjen sankcioniranju morebitnih goljufij ali nezakonitih dejavnosti, ampak kršitve obveznosti prijave.
- 45 Dalje, tudi če je taka globa izračunana ob upoštevanju nekaterih obteževalnih okoliščin, če se z njimi upošteva načelo sorazmernosti, to, da lahko njen najvišji znesek doseže dvakratnik neprijavljenega zneska gotovine in da lahko vsekakor – tako kot v obravnavani zadevi – ta globa znaša skoraj 100 % tega zneska, presega to, kar je potrebno za zagotavljanje spoštovanja obveznosti prijave.
- 46 Glede na vse navedeno je treba na prvo in drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člena 63 in 65 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da se neizpolnitev obveznosti prijave večjih zneskov gotovine ob vstopu na ozemlje te države članice ali ob izstopu iz njega sankcionira z globo, ki lahko znaša do dvakratnika neprijavljenega zneska.

### *Tretje vprašanje*

- 47 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba upoštevno pravo Unije v postopku v glavni stvari razlagati tako, da naložitev globe, ki – ne glede na višino prenašanega zneska – znaša do 25 % neprijavljenega zneska gotovine, izpolnjuje zahtevo po sorazmernosti.
- 48 V zvezi s tem je treba navesti, da tudi če za vprašanja, ki se nanašajo na pravo Unije, velja domneva upoštevnosti, kot je bilo opozorjeno v točkah 20 in 21 te sodbe, iz ustaljene sodne prakse izhaja, da nujnost razlage prava Unije, ki je koristna za nacionalno sodišče, od tega sodišča zahteva, da opredeli pravne in dejanske elemente vprašanj, ki jih postavlja, ali vsaj razloži dejstva, ki so bila podlaga za ta vprašanja. Predložitvena odločba mora poleg tega vsebovati jasne razloge, zaradi katerih se nacionalno sodišče sprašuje o razlagi prava Unije in zaradi katerih meni, da je treba Sodišču postaviti vprašanje za predhodno odločanje (sodba z dne 14. junija 2017, Online Games in drugi, C-685/15, EU:C:2017:452, točka 43 in navedena sodna praksa).

- 49 V tej zadevi je iz predložitvene odločbe razvidno, da denarna sankcija, na katero se predložitveno sodišče sklicuje v tretjem vprašanju za predhodno odločanje, ne ustreza tisti, ki je bila naložena tožeči stranki v glavni stvari, in kot kaže v taki obliki v španskem pravnem redu ne obstaja. Vsekakor noben element iz spisa, ki je na voljo Sodišču, ne potrjuje obstoja take sankcije.
- 50 Zato je treba ugotoviti, da to vprašanje ni dopustno, saj je naloga, ki jo Sodišču daje člen 267 PDEU, pomagati pri izvajanju sodne oblasti v državah članicah, ne pa oblikovati svetovalnih mnenj o splošnih in hipotetičnih vprašanjih (sodba z dne 26. februarja 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, točka 42 in navedena sodna praksa).

### **Stroški**

- 51 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

**Člena 63 in 65 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da se neizpolnitev obveznosti prijave večjih zneskov gotovine ob vstopu na ozemlje te države članice ali ob izstopu iz njega sankcionira z globo, ki lahko znaša do dvakratnika neprijavljenega zneska.**

Podpisi